

" ...

II- İtiraza ilişkin gerekçeler :

A) Anayasa'ya aykırılık iddasında bulunan davalının gerekçeleri özeti : "Mal sahibinin, bütün kira şartlarını yerine getiren ve hiç bir kusuru bulunmayan bir kiracıyı çıkarıp yerine başka bir kiracı oturtmasında, kanunun koruduğu hiç bir hakkı yoktur. Buna imkân veren 6570 sayılı Kanunun 7. maddesinin son fıkrası Anayasa'ya aykırıdır. Zira :

a) İtiraz konusu son fıkra, sözleşmeyi tek taraflı bozabilme hakkını tanımaktadır. Bu ise Anayasa'nın 40. maddesindeki sözleşme hürriyetini zedelemektedir.

b) İtiraz konusu madde, Anayasa'nın 12. maddesindeki eşitlik ilkesine de aykırıdır. Bağıt yapanlardan birine imtiyaz tanınmakta ve sırf mal sahibi olduğundan ötürü ona sözleşmeyi tek taraflı kaldırmak hakkını tanıdığı gibi kiracıyı da bu eşitlik ilkesinden uzaklaştırmaktadır."

B) İtiraz yoluna başvuran mahkemenin gerekçesi :

"6570 sayılı Kanun 1/6/1955 gününde yürürlüğe girmiştir. O tarihte yurttaki konut sıkıntısı gözönünde tutularak mal sahibinin aynı belediye huduttan içerisinde konutu olan kiracısını çıkartıp ihtiyacı olan diğer bir kiracıya vermesini sağlamak ve bu suretle konut sıkıntısını gidermek bakımından bu hükme ihtiyaç duyulmuştur. Bu gün için ise yurttaki konut sıkıntısı kalmadığından kanun koyucunun o madde ile sağlamak istediği ihtiyacı giderme ve sıkıntıyı önleme fiilen bahse konu değildir. Fiili durum böyle olduğu halde madde yürürlükte bulunduğundan kötüniyetli mal sahipleri herhangi bir sebeple aralan açılan kiracılarına karşı bunu tehdit vasıtası olarak ileri sürmekte ve haklarını kötüye kullanmaktadırlar. Anayasa'nın 12. maddesine göre herkes kanun önünde eşittir; 40. maddesine göre sözleşme hürriyeti vardır. Anayasa'nın bu amir hükümleri karşısında mal sahibinin, aynı şehir dahilinde evi var diye tamamen keyfi olarak sözleşmeyi tek taraflı feshedip kiracısını çıkartarak diğer bir şahsa kiraya vermesi, şahıslar arasında tercih yapması Anayasa gereğince düşünülemez. Bu nedenlerle Anayasa'ya aykırılık iddiası ciddi görülmüştür."